

gens forslag. Det synes jeg bestemt også er i orden.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg kan da godt forstå SF's ordførers bemærkning om, at det kan være svært at forstå dette lovforslag, men sagen er jo altså ikke, at det bare drejer sig om ligestilling.

Det drejer sig jo også om den lovgivning, som er i øjeblikket, og det er jo altså den, SF vil ændre. Men der er jo ikke nogen uddybning af, hvad det koster, hvor stor gruppen af eneadoptanter er osv. Jeg synes, det er meget billigt at gå herop og sige, at Dansk Folkeparti ikke kan forstå forslaget, når forslaget er så dårligt formulert, som det er. Det synes jeg er en billig bemærkning.

Med hensyn til Ankestyrelsens afgørelse sagde jeg jo også, at jeg fandt de præmisser, som den havde afvist sagen på, urimelige. Derfor er jeg da indstillet på at se, om man kan bringe mere ligestilling ind i det ved at ændre lovgivningen. Det var nøjagtig det, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Gammeltestamentlige holdninger som »fædre-nes nedarvede synder« fik hr. Villy Søvnald svunget sig op til at bruge som argumenter i debatten. Jeg har ikke hørt nogen, der har fremført disse moralistiske argumenter overhovedet.

Det lå ikke bag det indlæg, jeg kom med. Det, jeg fremførte, var, at vi finder, at de to principper, som er bærende i dansk sociallovgivning og har været det i ganske mange år, nemlig for det første princippet om, at der skal være en social begivenhed, og for det andet princippet om, at der skal være et transskriterium, er væsentlige principper, som vi ikke bare lige skal kaste over bord i forbindelse med dette forslag.

Det er altså principper, vi gerne vil have lagt til grund for den diskussion, vi skal have, når børneudvalgets betænkning kommer. I den forbindelse vil vi gerne kigge på SF's forslag.

Vores holdning er altså, at mennesker som er enlige, som selv søger at adoptere et barn, er altså herrer over aktiviteten og bør jo altså derfor også kunne lade aktiviteten bedømme ud fra de økonomiske muligheder, den pågældende selv råder over.

Altså er det her for os et spørgsmål om, hvorvidt der er behov for, at det offentlige går ind og dækker barnets tarv økonomisk, eller om det

ikke burde være noget, den, der søger adoptionen, selv bør tage vare på.

Det er sådan set problemstillingen, og det var det, jeg prøvede at sige i mit korte indlæg.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 121: Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder. (Ophævelse af lovens revisionsbestemmelse).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 29/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

I Socialdemokratiet håber vi, at dette forslag denne gang vil blive behandlet som en ekspeditionssag, da der alene er tale om, at revisionsbestemmelsen ophæves, så loven uændret permanentgøres.

Da vi behandlede forslaget om revisionsbestemmelsen i 1998, blev der fra flere sider udtrykt frygt for, at en permanentgørelse af loven ville medføre en udvikling i omfanget af lovens anvendelse, der tydede på, at der i løbet af nogle år ville blive tale om en kommunal erhvervsdrift i et uacceptabelt omfang.

Den frygt har vist sig at være helt ubegrundet, da omfanget af anvendelsen af loven kun udgør en ganske lille promille af kommunernes og amtskommunernes samlede køb af fremmede tjenesteydelser.

Det har tværtimod vist sig at være hensigtsmæssigt, at kommunerne og amterne har fået denne mulighed for at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder.

Den stigende anvendelse af loven til udførelse af opgaverne med en faldende værdi tyder i stedet på, at kommunernes og amternes brug af loven er begrundet i et reelt ønske om en bedre udnyttelse af de kommunale ressourcer i overensstemmelse med lovens forudsætning og formål.

Lovens klare retssikkerhedsbestemmelser og reglerne om udbud og omkostningskalkulation sikrer samtidig, at der ikke opstår en konkurrencevridning i forhold til det private erhvervsliv.

I Socialdemokratiet kan vi støtte en permanentgørelse af loven, så tilslutning til ophævelse af revisionsbestemmelsen. Vi forventer, at lovforslaget får en let gang gennem udvalget.

Harald Kjøller (V):

Da vores ordfører ikke er i stand til at være til stede, har jeg lovet at oplæse ordføreren tale.

Venstre ser absolut ingen grund til, at dette ændringsforslag skulle vedtages. Vi er imod lovens indhold som sådan.

Loven betyder nemlig, at kommuner og amtskommuner kan udkonkurrere private virksomheder. Den er betænkelig i forhold til fri konkurrence. Det betyder en urimelig sammenblanding af kommunernes eller amtskommunernes rolle, som på den ene side er offentlig myndighed og på den anden side producent. En sammenblanding af kunde og leverandør ser vi som meget problematisk og ikke mindst som økonomisk uhensigtsmæssigt.

Men vi er endnu mere imod, hvis det ikke længere skulle være muligt at holde øje med, hvor stort et omfang denne kommunale produktion får. Der er for os at se stor grund til at bekymre sig om den meget markante stigning, som man har kunnet se fra 1998 til 1999.

Tonen i bemærkningerne til lovforslaget er undskyldende og bortforklarende. Der er tale om ubetydeligheder. Der er tale om en forsvindende lille produktion set i forhold til den samlede kommunale produktion. Det vil ingen betydning få. Indenrigsministeren er næsten nede på knæ.

Stigningen er på hele 59 pct. Hvis alt er så uskyldigt, hvorfor skal tingene så ikke længere lægges frem til åben revision? Det forstår vi ikke i Venstre, og vi er imod forslaget om ophævelse

af revisionsbestemmelsen. Vi mener, der er behov for at holde et vågent øje med udviklingen.

Det var altså ordføreren, fru Bodil Thranes, tale.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Vedtagelsen af dette forslag vil som bekendt indebære, at revisionsbestemmelsen ophæves.

I Det Konservative Folkeparti har vi ikke været tilhængere af at give amter og kommuner adgang til at udføre opgaver for andre amter og kommuner. Vi er langt fra overbeviste om, at denne adgang kan praktiseres i virkelighedens verden under fair og frie konkurrenceforhold, når der typisk vil være tale om, at den tilbudsgivende kommune vil kunne udføre arbejdet med en marginal omkostning, idet der sædvanligvis vil være tale om, at kommunen har overskudskapacitet inden for det pågældende arbejdsområde.

Vi kan da også se af høringssvarene, at de erhvervsorganisationer, som bliver eller vil blive udsat for en sådan konkurrence under problematiske vilkår fortsat er modstandere af denne lovgivning.

I konsekvens af denne holdning kan vi naturligvis ikke støtte en ophævelse af revisionsbestemmelsen. Nok er udnyttelse af lovens muligheder ikke voldsom i omfang, men der er dog klart tale om stigende anvendelse af lovens bestemmelser. Derfor er der fortsat al mulig grund til nøje at holde øje med udviklingen.

Vi kan som sagt ikke støtte lovforslaget.

Kristen Touborg (SF):

SF kan støtte lovforslaget, idet vi finder, at revisionsbestemmelsen er unødvendig. Derfor ser vi frem til en hurtig udvalgsbehandling.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg kan sige, at i Dansk Folkeparti er vi jo ikke bundet så meget op på den lov, der i sin tid blev vedtaget i Folketinget, men jeg kan sige om det her med revisionsbestemmelsen, at vi har besluttet os for, at vi godt kan gå ind for, at den bliver ophævet.

Det vil sige, at vi kan støtte det her forslag, og det kan vi så ud fra, at vi tror meget på det, der står om, at Kommunaludvalget og de kommunale parter stadig væk vil få en redegørelse om forholdene på det her område, og man kan så sige, at hvis den redegørelse på det tidspunkt så viser, at det går i en retning af, at det er til store gene for det private erhvervsliv, ja, så kan vi

som parti komme med et forslag om, at nu skal det her stoppe.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Lovforslaget drejer sig, som det allerede er sagt, udelukkende om, at revisionsbestemmelsen i loven om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder fra den 31. maj 1995 ophæves.

Den hidtidige anvendelse af loven har vist, at loven ikke har været brugt til udførelse af kommunal erhvervsdrift i større omfang. Anvendelsen af loven er fortsat beskeden i forhold til kommunernes samlede økonomi, om end der sker en stigende anvendelse af loven. Lovens regler om udbud og omkostningskalkulation skulle sikre, at den kommunale virksomhed ikke bliver konkurrenceforvridende over for det private erhvervsliv.

For Det Radikale Venstre er det vigtigt, at der med loven ikke sker en konkurrenceforvridning i forhold til det private erhvervsliv. Derfor skal der holdes øje med det forhold, og det bliver der efter vores opfattelse også fremover. Indenrigsministeriet vil fortsat komme med en årlig redegørelse til Europa-Kommissionen med kopi til Folketingets Kommunaludvalg og de kommunale parter, og hvis man ikke kan lide de redegørelser, kan man jo reagere i forlængelse af dem.

Så på den baggrund kan Det Radikale Venstre anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Selv om vi gerne så loven revideret for at udvide kommunernes muligheder for at løse opgaver for hinanden, støtter vi altså forslaget om at ophæve revisionsbestemmelsen, for dermed gives der et klart signal om, at den hjemmel til at udføre opgaver for hinanden er en permanent hjemmel.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil sige det på den måde, at vi ikke helt vil afvise at ophæve revisionsbestemmelsen, men vi vil gerne yderligere kigge lidt på den. Men med de forbehold, som der også er, om, at Indenrigsministeriet skal afgive årlige redegørelser osv., er jeg tilbøjelig til at tro, at vi kan gå ind for den ophævelse her.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Frihed 2000 kan ikke stemme for nogen forslag, der trækker det mindste i den retning, at det offentlige får flere opgaver. Tværtimod mener vi, at der skal arbejdes noget mere hen imod, at alt, hvad der kan udføres af private virksomheder, skal udføres af dem.

Derfor ville det være bedre, om der kom lovforslag frem i Folketinget, som selvfølgelig helst skulle vedtages, som pålægger kommunerne og amtskommunerne, at alt, hvad der kan udføres af private virksomheder, skal ud i licitation, og i sådan en lov skulle der også være en bestemmelse, der sagde, at kommuner og amtskommuner ikke skulle kunne deltage.

Men nu ved jeg selvfølgelig, at det her lovforslag alene drejer sig om ophævelse af revisionsbestemmelsen. Det er en lille ting, det er rigtigt, men det er en vigtig ting for dem, som går ind for at stemme for at ophæve revisionsbestemmelsen; ja, det er jo det samme, som at de siger ja til, at det offentlige fortsat skal have de opgaver, de har. Derfor kan vi ikke gå ind for den lille ændring, der er tale om.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Tak til de partier, der kan støtte forslaget.

Jeg synes også, det er vigtigt at huske på, at formålet med forslaget er at udnytte de ressourcer og de penge, der er i kommunerne, bedst muligt, sådan at hvis der er en overskudskapacitet – det er jo altid svært lige at få sig indrettet med en aktivitet på en måde, så man lige rammer det behov, der er i ens egen kommune – har man så en overskydende kapacitet, som andre kan bruge, jamen så er det jo en fornuftig udnyttelse af kommunens penge. Det er jo noget af det, der er meget oppe i tiden i øjeblikket: at diskutere, hvordan vi udnytter pengene bedst muligt.

Regeringen går heller ikke ind for, at den her bestemmelse skal bruges til en egentlig virksomhed med sådan erhvervsvirksomhed for øje. Det jo rigtigt nok, at der har været en stigende anvendelse af loven, men stadig væk inden for meget beherskede rammer. Men det er også rigtigt, at de beløb, som hver enkelt aktivitet tegner sig for, i gennemsnit er blevet mindre, og det er jo sådan set et udtryk for, at det netop er det her med at bruge overskudskapaciteten, som loven bliver brugt til.

Der er da heller ikke noget politisk mønster i, hvad det er for kommuner, der bruger loven, det er både med den ene og den anden farve, og

det er for mig et udtryk for, at det er noget, som er en hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne.

Til ordføreren for Frihed 2000 kan jeg sige, at der under alle omstændigheder er nogle regler for, hvornår tingene skal ud i licitation, når det er over et vist beløb, og det gælder selvfølgelig også her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 122: Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Ændringer vedrørende valgret og valglisten, kandidatlisten, brevstemmeafgivning m.v.).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 29/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Lovforslag nr. L 122 er jo afstedkommet af den nye lov om Det Centrale Personregister og uoverensstemmelser mellem valglovene til henholdsvis Folketing og kommunalvalg samt et ønske om at skabe større klarhed og sikkerhed i vores valglovgivning.

Jeg vil her forsøge at omtale de to ændringer, som jeg synes har størst betydning for vælgerne. Det er jo vælgerne, det her drejer sig om.

For det første foreslås bopælsbetingelsen for kommunal valgret ændret. Den ændring har stor betydning for ansatte i tjeneste uden for Danmark. Fremover skal det nemlig være sådan, at den, der opfylder betingelserne for at

være bopælsregistreret i en kommune efter reglerne i CPR-loven, tillige opfylder bopælsbetingelsen for kommunal valgret. Det betyder, at statsansatte f.eks., der er beordret til tjeneste uden for Danmark, samt deres ægtefæller, registrerede partnere eller samlevende i henhold til bestemmelser i CPR-loven fortsat vil være tilmeldt folkeregistret som bosiddende i Danmark, og derfor opfylder de bopælsbetingelsen i relation til optagelse på valglisten efter de gældende regler i den kommunale valglov. Personer, der opfylder betingelserne i CPR-loven, skal således ikke fremover registreres som udrejst af Danmark.

For det andet foreslås reglerne for at afgive brevstemme ændret. Fristen for afgivelse af brevstemmer foreslås forlænget fra de nuværende 3 uger til 3 måneder. Derved kommer de danske regler til at ligne de regler, der gælder for afgivelse af brevstemme i udlandet m.v.

Konkret betyder det for den enkelte vælger, der er rejst ud af landet mere end 3 uger før et valg, at man kan gå ind på et folkeregister i Danmark inden afrejse frem for at skulle opsøge en dansk repræsentation på selve rejsen til udlandet.

Med det er ikke kun rejselystne danskere, der kan have svært ved at være på valgstedet på selve valgdagen. Også ældre på plejehjem, i ældreboliger og eget hjem osv. kan have problemer med at sætte deres kryds. Tidligere har det været sådan, at der skulle udpeges en række tilfornordnede vælgere til at virke som stemmemodtagere i sådanne situationer, men problemer med at finde stemmemodtagere nok har bevirket, at det nu foreslås, at ansatte i kommunernes forvaltning fremover kan være stemmemodtagere de nævnte steder, hvis kommunalbestyrelsen træffer beslutning herom.

Lovforslaget indeholder en række andre ændringer af den kommunale valglov af mere eller mindre teknisk art og betydning, som jeg ikke vil gå videre ind i, men jeg mener, at de ændringer, jeg har nævnt, vil få stor betydning for vores udlandsdanskere, rejselystne danskere samt ældre og andre vælgere, der har vanskeligheder ved at komme til valgstederne på valgdagen.

I Socialdemokratiet lægger vi stor vægt på grebet »alle stemmer tæller«, noget, man måske kunne tænke på ovre på den anden side af Dammen.

Med disse ord støtter Socialdemokratiet lovforslaget.